

Alapszintű útmutató program Erasmushoz

Egy diáktól a diáknak

Üdvözöllek. Tregova Balázs vagyok, a Miskolci egyetem Politológia szakán tanuló. A harmadik szemeszteremet Erasmus keretében töltöttem Spanyolországban. Ennek tapasztalatait szeretném veled megosztani, olyan információkra hagyatkozva, legfőképpen, amelyek egy jövőbeli Erasmus hallgatónak hasznára lehetnek.

Egy Erasmus programba az első lépés a jelentkezés. Ekkor még a dolgok egyszerűnek, gördülékenynek tűnnek, mindenki segítőkész és mosolyog rád. Az egyetem persze mindenben segít és a hangzatos reklámszövegek szerint épp most írtad meg életed kalandjához a jelentkező adatlapodat. Miután elfogadnak és el kell kezdeni a tényleges készülést, kezdődhet a dolgok nehezebb része.

Az utad szervezéséhez hozzátartozik, hogy le kell adnod otthon egy listát, hogy kint milyen tárgyakat veszel föl. Arra kell törekedned, hogy ezeknek a tárgyaknak otthon könnyedén beszámíthatónak kéne lenniük, míg kint nem kéne, hogy ütközzenek. Érdekelni is jó, ha érdekel téged. Ha esetleg a második félévre mész ki, akkor nem vehetsz fel olyan tárgyat, ami egy év hosszúságú, és ha nem beszéled a fogadó egyetem nyelvét, akkor nyelvi megkötések is vannak az óra választásánál. Miután teljesítetted a lehetetlent és összealítottál egy elfogadható órarendet, áttérhetsz egyéb teendőidre, hiszen ezzel az otthoni papírok nehezét már le is tudtad, egy időre.

Ideje nekilátni szálláskeresésnek, hogy honnan fogsz lakást bérelni, hiszen fél évig csak nem lakhatsz a híd alatt. A lakásbérlés várostól függően változik, hogy hol nehezebb, hol könnyebb. Egy Valenciában, ahol én is laktam, az ember megengedheti magának, hogy otthon előre egyeztet egy albérleteket kiadó céggel, majd azok kijövétele után körbevezeti, és csak akkor választja ki a megfelelő lakást, szobát. Egy nagyobb városnál azonban nem éri meg kockáztatni szerintem, érdemes lefoglalni már akár hónapokkal előbb a szállást, hiszen egy London, Párizs vagy Madrid méretű és zsúfoltságú városban megfelelő albérletet találni nem egy egyszerű feladat. Előre foglalásnál érdemes tájékozódni, ha van rá lehetőség, például, ha egy albérleteket kezelő cégen keresztül béreled a szobát, hiszen a foglaló, amit elkérnek nem kis összeg, kár lenne, ha elveszne. Ilyen tájékozódásra, például tanácsot kérni, hogy hol érdemes albérletet kivenni a városban, hol nem, melyik cégtől érdemes, találtál egy tetszetős apartmant, de még kéne melléd plusz egy ember, stb. érdemes a Facebook csoportokat

használni. Ha beírod a városod nevét, ahova mész, plusz mögé vagy elé írod, hogy Valencia, a Facebook keresőjében biztos vagyok benne, hogy tucatnyi találatot fog kidobni, főleg a nagyobb városokban.

A szálláson kívül tapasztalataim szerint a legnehezebb a fogadó egyetemmel való kommunikáció, habár ez lehet nem általános jelenség. Míg az otthoni koordinátor munkanapokon mindig válaszolt, addig a Valenciái fogadóegyetemnek legalább fél tucat olyan e-mailt küldtem, amelyekre végül soha nem érkezett válasz.

Ha az ember leküzdötte ezeket a nehézségeket, utána jön csak az igazi kihívás, miután kiért. Az utazás és a szállás elfoglalása után következik a kinti élet berendezése és a kinti ügyek elintézése. Ezek tényleg sokszor idegőrlőek. Ugyanoda kell többször visszamenni, mert nem említették előre, hogy kell egy papír, másodjára meg, hogy időpontot is kell foglalni. Ha az ember nem beszél a fogadó ország nyelvét, akkor sokszor a közügyek intézése során is hatalmas nehézségekbe ütközik. Itt Spanyolországban, a bankokban általánosságban nem beszélnek angolul. Mondjuk úgy, hogy általánosságban sehol sem beszélnek angolul. Ebből a szempontból számomra a legironikusabb, hogy még az egyetem nemzetközi irodájában, ahol az Erasmusos diákokkal foglalkoznak, sem beszélnek angolul.

A papírokkal fel alá kell rohangálni, az előzőleg gondosan összeállított órarended teljesen szétesik, mert kettő órát át helyezik egy másik időpontra, a diákigazolványodhoz el kell járnod egy bankba, hogy befizess egy csekket, közben elkezdődnek az órák és már oda is járnod kell.

De ha ezeken a kezdeti nehézségen túllendülsz, akkor, az fog veled is történni, ami velünk. Ülni fogsz a barátáiddal a tengerparton, akiket az Erasmusos programokon ismertél meg. Ilyenből rengeteg van és érdemes rájuk eljárni. Megállapítjátok, hogy mindannyiótoknak olyan érzése van, mintha elfelejtettetek volna valamit. Mert míg az utóbbi hetekben folyton rohanni kellett valahova a foglalt időpontra, papírokat kellett kitölteni, vagy feltölteni és mindennek utána kellett járni, mostanra minden elsimult. Semmi plusz teendő, semmi kitöltendő nyomtatvány. Csak egy csapat élményekre és kalandra éhes fiatal jó barát, akik különböző utazásokat tervezgetnek. Együtt, közösen.

Nem lesz egyszerűbb a program vége sem, amikor jönnek a vizsgák a fogadóegyetem és az otthoni egyetemen is. Amikor a beadandók elhavaznak és neked a szürke szobában kell gubbasztanod a laptopod fehér fénye előtt, miközben odakint a forró sárga homok és a

végtelen tengerpart várna. De ha végzel a vizsgákkal, annak is eljön az ideje. És végül tényleg életed élményével fogsz gazdagodni, ezt nem tagadom. Csak talán lesz egy-két olyan történeted is mellé, amely a bürokrácián való bosszankodásból fog állni.